

jersko tudi še požrešne kobilice, nenavadne velikosti in celo rudeče. Rodovitni kraji med Ptujem in Radgono, — prelepe slovenske gorice imele so največ trpeti, pa tudi okoli Celja so gladovni požeruhi v tem letu mnogo škode napravili. Tri leta pozneje so kobilice bile zopet na slov. zemlji, posebno ob Savi.

V sedemnajstem stoletju teh neprijetnih gostov menda ni bilo mnogokrat k nam, ker jih takratni pisatelji ne omenjajo, le ptujska kronika nam ve povedati, da je v Ptuj zavoljo gnjilih kobilic, ki so razširjale strašen smrad, navstala l. 1672 kuga, ki je toliko ljudi podavila, da vseh še niso mogli pokopati. Ta blede pošast je od l. 1672 do 1683 obiskala več ali manj vse vesnice na slov. Štajerskem in dokler je ona davila, kobilice ni bilo k nam. L. 1690 in 1747 so se prikazale zopet v večjih rojih na Ogerskem, l. 1748 so se razširile še čez Poljsko, in bilo se je bati, da pridejo tudi v druge kraje. Zato je cesarica Marija Terezija izdala dne 20. sušca l. 1749 tako imenovani „kobilčni patent“ ali podak, kako naj se kobilice uničujejo. Po vseh deželah Avstrije bili so nastavljeni posebni komisarji, ki so priprave za pokončevanje kobilic nadzorovali. Semtertje so skopali velike jame, v ktere so mlade kobilice, ki še niso mogle leteti, z bobnanjem in kričem gnali ter nje ondi sežigali ali zakapali. Stare so pa s cepmi in ognjem pokončevali, ali pa z zvonjenjem in hrupom odganjali. Ali je enakih priprav takrat že tudi v naših krajih treba bilo, ni znano; brž ko ne so kobilice več časa izostale. Toliko bolj so pa prebivalci slov. Štajera bili l. 1782, to je letos ravno pred 100 leti prestrašeni. Dne 24. avgusta so namreč kobilice v veliki množini z groznim šumenjem prifrčale iz Ogerskega na slov. Štajersko ter so se spustile na dravsko polje. Ljudstvo je bilo sprva tako preplašeno, da ni vedelo, kaj bi začelo. Kmalu pa je odmevalo s turnov zvonjenje, ljudje so vkup hiteli, kupe slame nžigali, s cepmi po kobilicah udrihali, s puškami med nje streljali, bobnali, ropotali in kričali, in to je pomagalo. Kobilice so se vzdignile in so dalje odletele. Dne 25. avgusta bile so v slov. goricah; 26. v ščavniški dolini in na murskem polju; 27. po vinogradih okoli Kapela; 28. okoli Radgone; 29. okoli Apač in Cmurka; meseca septembra pa so se v večjih trumah potikale po nemškem Štajeru ter zopet doletele v spodnje kraje, dokler jih ni rani sneg vkončal.

To so bile zadnje kobilice, ki so v večjih rojih našo domovino obiskale; daj Bog, da bi jih ne bilo nikdar več v naše kraje!

Smešnica 20. Kralj pruski Friderik ponujal je vojaku tobaka za noslanje ali „šnofanje“. Vojak mu reče: jaz rad imam tobak, ali hudi moj stotnik nam je prepovedal noslati. Kralj odvrne: le si ga vzami, — pa še to imaš 10 zlatov, jaz sem kralj. Vojak potisne zlate v žep in precej tobaka

„pošnofa“ rekoč: „če stotnik zve, bo naji obadva dal na klop potegniti“. J. Ž.

Razne stvari.

(*Svitli cesar*) so za razširjenje šole v Kamei pri Mariboru darovali 200 fl.

(*Oropal*) je Martin Rossmann, iz celjske okolice doma, Mihajla Vidmana v gozdu med Mozirjem in Gorenjem ter mu vzel 2 fl. v denarjih in robe vredne 3 fl. 95 kr.

(*Od Dravinje*) nam piše prijatelj našega lista, da se pri zrušenju Pajkovega mosta dne 2. maja nikomur ni nič zgodilo pač pa je 4. maja Molov 7letni sin bil ubit, ker je na vozu sedel, ko se je pod njim Zbelovski most podrli; hlod od porušenega mosta mu je glavo in prsi zdobil.

(*Nemčurske prošnje*) zoper pravične želje Slovence odposlalo je baje 10 srenj slov. graškega okraja (ktere?), dalje srenja Loče pri Konjicah, kder znani Possek in nemčur Kokolj slovenske kmete in učitelje strahuje, dalje še Škofja ves. To je res grdo za tamošnje Slovence!

(*Celjski okrajni zastop*) razpošilja smrdljive Dr. Michelitscheve prošnje vsem županom okolo Celja; okrajnega zastopa tajnik g. Peer lovi kmete kakor le more. Slovenci, ne dajte se takim kruhoborcem v nemčursko past poloviti.

(*Dr. Glantschnigg*) celjski advokat sestavil je rogovilstvenski odbor: „Petitions-Comité Cilli, Briefe an Dr. Eduard Glantschnigg in Cilli“ ter straši ljudi z raztrganjem Štajerske, če mu ne podpišejo, kar hoče. Nemčurjem se more res slaba goditi, da ljudi s takimi bedarijami lovijo. Cela pisarija pa kaže, da še dr. Glantschnigg sam prav ne ume nemški. Vkljub temu ponuja ta revni odpadnik slovenskim županom svoj: mit deutschem Gruss! Pamet ga bo težko kedaj srečala.

(*Slovenske prošnje*) za državni zbor doposlane so svojemu poslancu g. baronu Goedelnu srenje: sv. Ana, Stopno, Stattenberg, Pečke v slov. bistriškem okraju. Spodnje Sečevo v rogačkem okraju. Hvala in slava!

(*Iz Ribnice*) nam poročajo, da so ondi pri pogrebu pridne in premožne kmetice J. Zapečnikove pivokrat na ondešnjem pokopališču zapeli pesen Cegnarjevo: Blagor mu, ki si spočije itd., ter je ljudem močno dopala. Svetujemo, naj se večkrat poslužijo prekrasne ove pesmi na Slovenskem.

(*Toča*) priškrebetal je 15. maja nad sv. Lovrensko faro v Slov. goricah pa ni škodila. V Sarajevu in sploh v Bosni, dalje po planinah štajerskih, koroških, kranjskih zapalo je snega.

(*Za Slovensko bistriško župnijo*) ni nihče prosil. Duhovniki se bojitjo velikih gotovih stroškov pri negotovih dohodkih.

(*Rogački dekan*) č. g. Centrih dobili so Brežiško župnijo, pa so se jej zopet odpovedali. Ostanejo v Rogaci.

(Obsojeni) so možje, ki so zakrivali, da je v ringteatru lani zgorelo 535 ljudi: ravnatelj Jauer in hišnik Geringer 4 mesece in mašinist Nitsche 8 mesecev v ječo in vsi vkup na platež 5587 fl.

(Okrajni sodnik g. Lulek) dobil je pri odhodu iz sv. Lenarta v Slov. goricah častno bakljado od št. Lenarčanov.

Loterijne številke:

V Trstu 13. maja 1882: 69, 2, 57, 27, 67.
V Linci " " 89, 44, 21, 34, 51.

Prihodnje srečkanjo: 27. maja 1882.

Vsem znancem in prijateljem dajem na vedež, da je
Ana Žunko,
samica v Mariboru, 14. t. m. v Gospodu zaspala.
Naj počiva v miru!

Anton Žunko, župnik.

Štv. 71.

Učiteljske službe.

Na enorazredni ljudski šoli v Veržejah je učiteljska, in na dvorazredni šoli v Cezanjovcih podučiteljska služba za defenitivno, eventuelno provizorično podeljenje, razpisana (obe šole IV. pl. razred.) Nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožni prositelji naj vložijo svoje prošnje do konca junija pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,

dne 6. maja 1872.

1—2

ad N. 206 B. Oe.
1882.

Razglas.

Syndikat ali sodništvo nemškega viteškega reda naznanja, kot razpravljalni ured o zapuščinah, vsem, kateri imajo kot upniki kakšno pravico do zapuščine č. g. Gašparja Majbeniča, ki so zapustivši pisan testament umrli kot duhovnik nemškega viteškega reda in oskrbnik župnije pri sv. Miklažu pri Ormoži, naj se oglašijo pri oskrbništvu v to svrhu od syndikata pooblaščenem, slavne komende nemško-viteškega reda v Velikej nedelji na spodnjem Štajerskem (Gross-Sonntag) ter naj dokažejo svoje tirjatve dne 15. junija 1882 ob 9. uri popoldne ali osebno, ali naj svoje pismene vloge do tistega dne pošljejo; drugače zgubijo pravico do zapuščine, če bi ta bila nže izcerpljena z drugimi izplačili, razven če imajo ob enem tudi zastavno pravico.

Syndikat nemškega viteškega reda.

Na Dunaji dne 9. maja 1882.

Maks Bittner, l. r.

svetovalec nemšk. viteške komende.

1—3

Ponudba.

Mož, star 29 let, neoženjen, išče službe. Dela vaje je kmetskega na njivah in v goricah pa ume tudi hišno gospodarstvo. Povpraša se: G. T. poste restante, Radkersburg.

Dobre sesalje, vodovlaki ali pumpe.

Faulerjeva patentna sesalja, vodovlak ali pumpe za vzdigovanje vode, gnojnice pripada najboljim, pri-

prosto narejenim in najcenejšim pumpam. Prodava se v dvojnej velikosti.

Štev. 1. s cevjo po 60 centimetrov široko v premeru in po 3 1/2 metra visoko ter velja 24 fl.

Štev. 2. ima 75 centimetrov v premeru debelo cev, ki je tudi 3 1/2 metra visoka, pa velja 35 fl. to pa v štacuni v Gradci. Za dobroto se daje poročstvo, namreč, da vzdigne v enej uri po 7000 litrov tekočine.

Anton Körösi,

trgovec z železom v Gradci
Griesgasse Nr. 10.

3—6

Zahvala in priporočba.

Zahvaljujem se vsem, kateri so me dozdaj z naročili podpirali, prav srčno, in priporočujem se jim, kakor tudi sploh p. n. občinstvu, posebno č. g. duhovnikom, uradnikom itd. v daljno naročbo.

Prizadeval si bodem, vsakemu njegovo voljo po svoji najboljši moči izpolniti.

Posebno opozorujem č. duhovščino, da izdelujem tudi talarje, birete in kolarje lepo in po prav nizki ceni.

Naročila iz dežele izvršujem ravno tako vestno in pridem oddaljenim tudi na dom mere jemati.

Z velikim spoštovanjem

Franc Jesenko,

8—12 krojač v Mariboru, Pfarrhofgasse št. 15.